

Az írat elektronikus írárról
készített másolat

Alkotmánybíróság

a Fővárosi Törvényszék, mint az első fokon eljáró bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **6.Pf.20.820/2021/6. sz. alatt a Fővárosi Ítéletábra által meghozott ítélet** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg;

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED], mint kedvezményezett (Kedvezményezett vagy Társaság vagy Indítványozó) a Magyar Államkincstár jogelődje, a [REDACTED] mint közreműködő szervezet (Közreműködő Szervezet) által „Az üzleti infrastruktúra és a befektetési környezet fejlesztése- ipari parkok, iparterületek és inkubátorházak támogatása” c. alatt közzétett pályázati felhívásra pályázatot (Pályázat) nyújtott be. A Közreműködő Szervezet és a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, mint támogató a Pályázatot megfelelőnek és támogathatónak találta, így a felek a 2012. június 8. napján aláírt Támogatási Szerződés (Támogatási Szerződés) alapján európai uniós forrás felhasználására vonatkozó támogatási jogviszonyt létesítettek.

A Közép-Dunántúli Operatív Program 2011-2013. évekre elkülönített uniós forrás keretösszegéből a Támogatási Szerződés 4.1.-4.5. értelmében az összességében nettó [REDACTED] Ft elszámolható összköltséggel járó, egészségügyi komplexum kialakítására irányuló projekt (Projekt) költségeinek az 50%-át, azaz nettó [REDACTED] Ft összeget fedezett vissza nem térítendő európai uniós forrás. A projektköltségek másik fele részben önerőből, részben bankhitel útján került finanszírozásra. A Projekt

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 72. I.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZELŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2022. SZEPT 08.
PÉLDÁNY:.....IV:.....	
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 1 6 6 - 0 / 2022	
Érkezett:	2022. SZEPT 22.
Példány:	2
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	[Signature]

értelmében a [REDACTED] hrsz. alatti felépült a Pályázatban tervezett 3 szintes épület, valamint az eszközök beszerzése is megvalósult a Támogatási Szerződés rendelkezéseivel összhangban.

A Kedvezményezett a Támogatási Szerződés alapján arra vállalt kötelezettséget, hogy megépítteti a Projekt keretében az egészségügyi komplexumot és egyes indikátor mutatók teljesítésével a Projekt befejezésétől számított 3 évig, azaz 2018.08.27. napjáig folyamatosan eleget tesz fenntartási kötelezettségének (**Fenntartási Kötelezettség**) a Támogatási Szerződés elválaszthatatlan mellékletét képező Általános Szerződési Feltételek (**ÁSZF**) 10.2.-10.3. pontjai és a Pályázat 21. 22. oldalain található adatai alapján.

A Nemzetgazdasági Minisztérium 2016. november 17. napján döntésével (**I. Szabálytalansági Döntés**) szabálytalansági eljárás mellőzésével szabálytalanságot állapított meg a 4/2011. Kr. 84. § (5) bekezdésének f) pontja alapján. A Miniszterelnökség, mint a jogorvoslati kérelem elbírálására jogosult szerv, 2017. január 25. napján az NGM szabálytalanságot megállapító döntését helybenhagyta. A Kedvezményezett 2017. április 10-én pert (**Előzményi Per**) indított a Támogatási Szerződéstől való elállás jogszerűtlenségének megállapítása iránt. Az Előzményi Perben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 71.P.23.215/2017/6 számú, 2018. március 20-án kelt ítéletével elutasította a Kedvezményezett keresetét. Az Előzményi Perben másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 3. Pf.20.480/2018/5/III. számú, 2018. július 11-én hozott, jogerős ítéletével megállapította a Támogatási Szerződéstől való elállás jogszerűtlenségét.

A Felperes 2020. május 27. napján vette át a PM/10146/2/2020. iktatószámú szabálytalansági eljárás megindításáról szóló értesítést. Az Irányító Hatóság PM/10146/5/2020. iktatószámú, 2020. július 3. napján kelt, a Felperes által 2020. július 9. napján átvett szabálytalansági döntésében (**II. Szabálytalansági Döntés**) a 4/2011. Kr. 90. § (2) bek. a) pontja szerinti szabálytalanságot állapított meg. Felperes a II. Szabálytalansági Döntésre tekintettel – a 4/2011. Kr. 92. § (1)-(2) bekezdéseiben meghatározott határidőn belül – 2020. július 17. napján elektronikus és postai úton is jogorvoslati kérelmet (**Jogorvoslati Kérelem**) terjesztett elő az Irányító Hatóság előtt. A Felperes által benyújtott Jogorvoslati Kérelemre hivatkozással az Innovációs és Technológiai Minisztérium fejlesztéspolitikai tervezésért és jogi ügyekért felelős helyettes államtitkára, [REDACTED] 2020. szeptember 15. napján kelt és a Felperes által 2020. szeptember 28. napján átvett FJFO/70953-1/2020-ITM iktatószámú döntésében helybenhagyta a II. Szabálytalansági Döntést.

Felperes 2021. január 27. napján keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez a Pénzügyminisztérium, mint alperes ellen az alperesi jogelőd és a Felperes között 2012. június 8. napján létrejött Támogatási Szerződés fennállásának megállapítására. A Fővárosi Törvényszék a keresetet a 64.P.20.233/2021/22. számú ítéletében elutasította és kötelezte a Felperest, hogy a jogerőt követő 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 500.000.- (ötszázezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen Felperes 2021. október 22. napján fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéltábla részére. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 6.Pf.20.820/2021/6 számú ítéletével helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla **6.Pf.20.820/2021/6.** számú ítélete ellen az Indítványozó 2022. május 16. napján felülvizsgálati kérelmet, valamint – tekintettel arra, hogy a 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítélet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 408.§ (2) bekezdésének hatálya alá tartozik - felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet

a Kúria a **Pfv.V.20.612/2022/2.** számú, az Indítványozó által 2022. július 14. napján kézhezvett végzésében megtagadta, így Indítványozó részére a felülvizsgálat, mint további jogorvoslati lehetőség, nem állt rendelkezésre.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Indítványozó rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette: a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 64.P.20.233/2021/22. számú ítéletét követően, felperesi fellebbezésre a Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.820/2021/6. számon hozta meg másodfokú ítéletét.

A Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítélete ellen az Indítványozó 2022. május 16. napján felülvizsgálati kérelmet, valamint – tekintettel arra, hogy a 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítélet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 408.§ (2) bekezdésének hatálya alá tartozik - felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be, de a Kúria Pfv.V.20.612/2022/2. számú végzésében a felülvizsgálatot megtagadta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, a Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletének kézbesítésére 2022. április 4. napján, elektronikus úton került sor. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata (**Alkotmánybíróság Ügyrendje**) 32.§ (1) bekezdés szerint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (**Abtv.**) 27. § b) pontjában foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra, de ezen jogorvoslat igénybe vétele nem kizárt, így Indítványozó a felülvizsgálat engedélyezési iránti kérelmét – tekintettel arra, hogy azt megalapozottnak és indokoltnak tartotta – alkotmányjogi panasz egyidejű benyújtása nélkül, az arra rendelkezésre álló határidőben (az ítélet kézbesítésétől számított 45 napon belül) a Fővárosi Törvényszéken, mint elsőfokú bíróságon keresztül benyújtotta a Kúria részére. A jogorvoslat további lehetőségét azonban a Kúria a 2022. július 14. napján kézhezvett, Pfv.V.20.612/2022/2. számú végzésében megtagadta, ezzel a további jogorvoslati lehetőség igénybevételét elutasította, így az Indítványozó számára az Ítéletábrla 9.Pf.20.256/2021/4 számú ítélete ezen a napon vált véglegessé. 2022. július 14. napjától számított 60 nap 2022. szeptember 12. napján telik le, így az alkotmányjogi panasz 2022. szeptember 8. napján történő benyújtásával a fenti határidő megtartásra került.

d) Az Indítványozó érintettségének bemutatása

Az Indítványozó jogait az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések érintik, tekintettel arra, hogy az Indítványozó az alkotmányjogi panasszal érintett, a Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.820/2021/6. számú döntésével másodfokon lezárt peres eljárás felperese, mely eljárásban a felperes kezdeményezésére benyújtott felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria elutasította.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

- i. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletében

Mind az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (64.P.20.233/2021/22.), mind az azzal egyetértő, másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla (6.Pf.20.820/2021/6.) ítéletében a jogszabály céljával ellentétesen került megállapításra, hogy a *2007–2013 programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről* szóló 4/2011. (I. 28.) Korm. rendelet (Kr.) 80.§ (6) bekezdése kizárólag a zárójelentés tartalmát határozza meg, ugyanis a hivatkozott rendelkezés a fenntartás és a monitoring rendszer feladatairól szóló részben került elhelyezésre, és alapvetően az elszámolások dokumentáltságát rögzíti, így nem alapozza meg – különös figyelemmel az Egységes Működési Kézikönyvről szóló 547/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet (EMK) 1. mellékletének 381.9. pontjával összhangban - a felróhatóságot, azaz a rendelkezés jogszabályban elfoglalt helye miatt nem alkalmas a szerződésszegés alóli kimentés, a szerződésszegésért való felelősség megállapítására, vizsgálatára.

A Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletében – a fellebbezésben foglalt kifejezett felperesi kérelem ellenére - sem került részletesen kifejtésre és levezetésre, hogy az adott jogszabályon, konkrétan a Kr.-en belüli szerkezeti elhelyezés önmagában miért indokolja a Felperesi felróhatóság vizsgálatának teljes mellőzését a kulcsindikátorok teljesítése vonatkozásában, az erre irányuló konkrét jogszabályi kötelezettség ellenére. Az indokolás hiánya a tisztességes eljáráshoz való jogot megsértette, mely alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta.

ii. A jogorvoslathoz való jog sérelme a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletében

Sem az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (64.P.20.233/2021/22.), sem az azzal egyetértő, másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla (6.Pf.20.820/2021/6.) ítéletében nem érvényesült az arányosság elve, melynek jogalkotói igényét a Kr. 90.§ (4) bekezdése konkrétan is kimondja: „A jogkövetkezményt úgy kell megállapítani, hogy az igazodjék a szabálytalanság súlyához”. Az arányosság elvének jogalkalmazói mellőzésével mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Fővárosi Ítéltábla az Alaptörvény 28. cikkének mellőzésével járt el, azaz a jogszabályokat nem céljuknak megfelelően, nem a közjó érdekében alkalmazta. A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat kimondja, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjog gyakorlatilag csak akkor biztosított, ha a peres eljárás során a bíróság a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikkének figyelembevételével azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi. A jogszabály céljával, a közjával összhangban végzett jogszabályértelmezés hiánya a tisztességes eljáráshoz, és a jogorvoslathoz való jogot megsértette, mely alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletében:

- i. az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el (tisztességes eljáráshoz való jog);

- ii. az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti (tiszteséges eljáráshoz való jog részjogosultságaként a jogorvoslatához való jog) és a 28. cikke, mely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása a Fővárosi Ítélet tábla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletéhez kapcsolódóan

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében

A 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat a fair bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban kifejezetten rögzítette, hogy az egyrészt nem azonosítható az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal, másrészt azt, hogy a fair eljárással összefüggésben kiterjedt alkotmánybírói gyakorlat létezik.

Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye (**Egyezmény**)). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága (**Bíróság**) által kibontott) jogvédelem szintje.” Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a Bíróságnak az indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint.

Az indokolt bírósági döntéshez fűződő jog pontos tartalma a Bíróság elmúlt évtizedek során számos döntésében kimunkált, széleskörű gyakorlatából olvasható ki. E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét. A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

A Bíróság az indokolások fogyatékoságának foka tekintetében kijelölte azt a határvonalat, amely elválasztja az Egyezménynek megfelelően indokolt határozatokat az Egyezményt sértő hiányos vagy fogyatékos indokolást tartalmazó határozatoktól. Ennek során a Bíróság elvi élel szögezte le, hogy az indokolt hatósági döntéshez való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné, ugyanakkor a Bíróság azt is elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében

(tisztesseges tárgyaláshoz való jog) foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben, hiszen a nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

A Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e. A Fővárosi Törvényszék 64.P.20.233/2021/22. számú ítélete tekintetében az Indítványozó, mint felperes által benyújtott fellebbezés egyértelműen sérelmezi a megállapítást és kéri annak indokolását, hogy az adott jogszabályon belüli szerkezeti elhelyezés önmagában miért indokolja a felperesi felróhatóság vizsgálatának teljes mellőzését a kulcsindikátorok teljesítése vonatkozásában (erre irányuló konkrét jogszabályi kötelezettség ellenére). A Fővárosi Ítéltábla a 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítéletében ugyan idézi az alperes ellenkérelemben megfogalmazott érvrendszerét a Kr. 80.§ (6) bekezdésével kapcsolatosan, valamint a [10] bekezdésben kifejezetten említi, hogy Indítványozó, mint felperes fellebbezésében részletezte, hogy keresetének teljesítése érdekében az ítélet indoklásának kiegészítését és helyesbítését miként, mennyiben kéri, mely körben megjelenik a Kr. 80. § (6) bekezdésében foglalt felróhatósági kérdéskör felperes által helytelennek tartott megítélése, illetve erre vonatkozóan kifejezett indokolás kérése, a másodfokú ítélet indokolást, illetve a Fővárosi Ítéltábla jogi véleményét a Kr. 80.§ (6) bekezdése tekintetében egyáltalán nem tartalmazza.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében

Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség, ugyanis kizárólag a kellő alaposággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.

A 23/2018. (XII. 28.) AB határozat kimondja, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjog gyakorlatilag csak akkor biztosított, ha a peres eljárás során a bíróság a jogszabályokat az Alaptörvény 28. cikkének figyelembevételével azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi. Amennyiben a bíróság az Alaptörvény 28. cikkének mellőzésével jár el, azaz a jogszabályokat nem céljuknak megfelelően, a közjó érdekében alkalmazza, sérül a jogállamiság követelménye, a hatalommegosztás elve és a tisztességes bírósági eljárás, valamint a jogorvoslat nem biztosított, amely egyben alapjogi sérelmet is eredményez.

Az arányosság elvét a Kr. 90.§ (4) bekezdése konkrétan ki is mondja: „A jogkövetkezményt úgy kell megállapítani, hogy az igazodjék a szabálytalanság súlyához.” A támogató diszkrecionális jogköre a megállapított szankció nagyságára nem jelenti az aránytalan és túlzó szankciók kiszabásának megengedhetőségét, különös tekintettel a Kr. fent idézett szakaszára, illetve a Kr. 80.§ (6) bekezdésére, mely az arányos visszafizetésre vonatkozóan állapít meg konkrét szabályokat. Arányosság alatt nem lehet azt az elvet alkalmazni, mely szerint arra tekintettel, hogy a Korm. rendelet az elállás lehetőségét is biztosítja, így az elállást, mint jogkövetkezményt a szerződésszegés súlyától függetlenül, minden

típusú szerződésszegés esetén diszkrecionális jogkörben alkalmazhatja a Támogató, akár olyan esetben is, melynek egyéb típusú, arányos szankcionálására a Korm. rendelet is lehetőséget ad (Isd. 80.§ (6)), és az adott, arányos szankció alkalmazását a vonatkozó Támogatási Szerződés és annak elválaszthatatlan mellékletei is lehetővé teszik. Az elállás, mint szankció egyedüli alkalmazása minden típusú és súlyosságú szerződésszegés esetében ellentétben állna a jogszabállyal, a jogalkotási célokkal. A jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy azok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak, az egyes jogszabályoknak megfelelő szerződések is ezen célt kötelesek tükrözni. Ha egy jogszabály az arányosság elvét deklarálja, és ennek megfelelően szerződésszegés esetére több szankció alkalmazását is lehetővé teszi, a jogalkalmazás, illetve a szerződés teljesítése során a szankciók közül nem lehet minden esetben mérlegelés nélkül, következetesen minden esetben a legsúlyosabb, a józan észnek, a gazdasági céloknak ellentmondó jogkövetkezményt alkalmazni.

Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi éllel kimondta, hogy „a bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével”.

Az Alkotmánybíróság a 14/2015. (V. 26.) AB határozatában leszögezte, hogy a jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony érvényesülése nem csupán a jogalkotóval szemben (a jogszabályok tartalmát illetően) fennálló követelmény, hanem az Alaptörvény 28. cikkéből következően (a jogszabályok értelmezése során) a jogalkalmazó szerveket is kötelezi. Mindez összhangban van az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 13. cikkében garantált hatékony jogorvoslathoz való jognak a Bíróság ítélkezési gyakorlatában kibontott tartalmával is. A Bíróság maga is hangsúlyozta ugyanis, hogy az Egyezmény 13. cikkében biztosított jogorvoslati jog hatékonyságának mind a jogszabályok, mind azok gyakorlati érvényesülését illetően is fenn kell állnia, amit az Egyezményben részes államok hatóságai nem akadályozhatnak működésük során jogszerűtlenül.

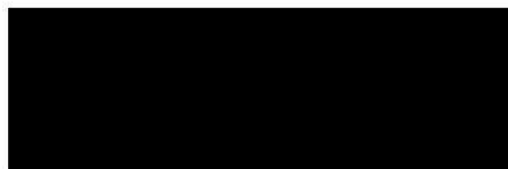
Szintén az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjog sérelme merül fel azért, hogy a bíróság a jogszabályokat nem az Alaptörvény 28. cikkének figyelembevételével azok céljával, a közjóval és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, azzal, hogy mind a Fővárosi Törvényszék, mind az azzal egyetértő Fővárosi Ítéltábla ítéletekben kifejtett véleménye szerint a felrőhatóságon alapuló felelősség rendszere azért nem érvényesülhet a támogatási jogviszony egész folyamata során, mert azt a Kr. kizárólag a zárójelentésben foglaltakra vonatkozóan határozza meg, és a jogalkotó a fenntartás és a monitoring rendszer feladatairól szóló részben helyezte el, azaz a rendelkezés jogszabályban elfoglalt helye miatt nem alkalmas a szerződésszegés alóli kimentés, a szerződésszegésért való felelősség megállapítására, vizsgálatára. Ezzel az ítéletek egyébként azt is kimondják, hogy amennyiben a zárójelentéshez tartozó vizsgálat során derül fény az indikátorok előírt mértékétől való eltérésre, úgy a felrőhatósági felelősségi rendszer alkalmazható, egyéb esetben azonban – a jogszabályban sehol nem rögzített - abszolút

felelősség szabályait kellene figyelembe venni a felelősség megállapítása során, ami nyilvánvalóan ütközik a jogszabály céljával.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

- a) Az Indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.
- b) Az Indítványozó mellékeli az ügyvédi meghatalmazást.
- c) Az Indítványozó *nem járul hozzá a nevének, illetve egyéb személyes adatainak a közzétételéhez.*
- d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)
- i. a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.820/2021/6. számú ítélete
 - ii. a Kúria Pfv.V.20.612/2022/2. sz. számú végzése

Kelt: Budapest, 2022. szeptember 8.

Indítványozó [redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
[redacted]

[redacted] [redacted] adószám:

[redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
önálló cégjegyzési joggal rendelkező
ügyvezető, törvényes képviselő)
képviselében

Sirály és Társa Ügyvédi Iroda [redacted]

[redacted]
[redacted]